

Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 11 września 2024 r. w sprawie T-286/23, OT/Rada, wniesione w dniu 6 listopada 2024 r. przez OT

(Sprawa C-769/24 P)

(C/2025/388)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: OT (przedstawiciele: J.-P. Hordies, P. Blanchetier, adwokaci)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 11 września 2024 r., OT/Rada (T-286/23, EU:T:2024:606), zgodnie z art. 169 Regulaminu postępowania przed Trybunałem;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (UE) 2023/571 z dnia 13 marca 2023 r. wykonującego rozporządzenie (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających ⁽¹⁾ w zakresie, w jakim dotyczy ono wnoszącego odwołanie;
- stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2023/572 z dnia 13 marca 2023 r. zmieniającej decyzję 2014/145/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi ⁽²⁾ w zakresie, w jakim dotyczy ona wnoszącego odwołanie;
- zgodnie z art. 170 regulaminu postępowania, jeżeli odwołanie zostanie uznane za zasadne, uwzględnienie żądań przedstawionych przed Sądem i w konsekwencji nakazanie Radzie wykreślenia nazwiska wnoszącego odwołanie z załączników do decyzji 2023/572/WPZiB i rozporządzenia wykonawczego 2023/571;
- obciążenie Rady kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi przez wnoszącego odwołanie.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący je podnosi dwa zarzuty:

Zarzut pierwszy składa się z czterech części, opartych na różnych naruszeniach prawa, których Sąd miał dopuścić się w zaskarżonej decyzji:

1. Co się tyczy dopuszczalności dokumentu z dnia 15 kwietnia 2022 r. dotyczącego zbycia udziałów wnoszącego odwołanie, zarzuca się Sądowi naruszenie prawa poprzez stwierdzenie, że wnoszący odwołanie nie przedstawił owego dokumentu w momencie wniesienia odwołania, i odwrócenie w ten sposób ciężaru dowodu z naruszeniem mających zastosowanie zasad prawnych.
2. Co się tyczy statusu właściciela przedmiotowych akcji jako niezależnej osoby trzeciej, Sąd naruszył prawo, gdy stwierdził, że dokument przedstawiony przez wnoszącego odwołanie nie odpowiada na zadane pytanie dotyczące niezależności cesjonariusza, podczas gdy zdaniem wnoszącego odwołanie to do Rady należy udowodnienie braku niezależności. Poprzez odrzucenie tego dokumentu Sąd stworzył *probatio diabolica*, zobowiązując wnoszącego odwołanie do wykazania braku powiązania i odwracając w ten sposób ciężar dowodu.
3. Co się tyczy spółki Rosvodokanal, Sąd naruszył prawo poprzez nieuwzględnienie znaczenia zaświadczenia z dnia 5 kwietnia 2022 r., będącego dowodem na to, że spółka Rosvodokanal opuściła CTF Holdings. Zaświadczenie to wskazuje bowiem, że Rosvodokanal nie jest już powiązany z konsorcjum Alfa Group za pośrednictwem swojej głównej spółki holdingowej. Co więcej, Rada nie przedstawiła zdaniem wnoszącego odwołanie jakiegokolwiek dowodu na istnienie alternatywnego powiązania między Rosvodokanalem a konsorcjum.

⁽¹⁾ Dz.U. 2023, L 1 75/1, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. 2023, L 1 75/1, s. 134.

4. Co się tyczy kryterium mającej istotne znaczenie działalności gospodarczej, Sąd naruszył prawo, gdy stwierdził, że Rosvodokanal działa w sektorze gospodarczym przynoszącym istotne dochody rządowi rosyjskiemu, podczas gdy działalność całego tego sektora stanowi jedynie 0,05 % dochodów owego rządu, zgodnie z własnymi dowodami przedstawionymi przez Radę.

Zarzut drugi, również składający się z czterech części, dotyczy naruszenia przez Sąd prawa Unii Europejskiej.

1. Co się tyczy prowadzenia działalności gospodarczej, Sąd naruszył prawo Unii poprzez nieuwzględnienie wyroku X (C-651/11), na który powołał się wnoszący odwołanie w celu wykazania, że samo posiadanie akcji nie jest tożsame z „działalnością gospodarczą”, i przyjęcie, że wyrok wydano w szczególnym kontekście prawnym dotyczącym podatku VAT.
2. Co się tyczy wartości dowodowej przedstawionych przez wnoszącego odwołanie dowodów, Sąd naruszył zasadę równości stron, gdy zrelatywizował wartość dowodową dowodów przedstawionych przez wnoszącego odwołanie, a jednocześnie uznał za wystarczające dowody przedstawione przez Radę – nikłe i niepotwierdzone.
3. Co się tyczy statusu akcjonariusza, Sąd naruszył prawo Unii, gdy uznał status wnoszącego odwołanie jako głównego akcjonariusza za centralny w celu uzasadnienia utrzymania jego nazwiska w wykazie, wbrew własnemu orzecznictwu, zgodnie z którym sam status udziałowca nie jest dowodem wspierania rosyjskich decydentów.
4. Co się tyczy braku istotnych zmian w uzasadnieniach rozporządzeń wykonawczych i decyzji WPZiB Rady lub znaczącego rozwinięcia tych uzasadnień, Sąd naruszył prawo Unii, gdy uznał fakt, że uzasadnienia zaskarżonych aktów nie zostały zmienione ani poddane ponownej ocenie, podczas gdy na Radzie spoczywał obowiązek dokonania zaktualizowanej oceny środków ograniczających.
